

KOLOZSVÁRI

SZÍNHÁZI KÖZLÖNY

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben egész sziniévnyre 4 frt. 50 kr.
Vidékre " " " 5 " " "
Helyben egy óra 1 " oszt. ért.

Mindenemell. hirdetések elfogad-
tatnak: kétszer hasábozott sorért
3 újkr., ismétléseknel 3 újkr.
Kiszárolt díj minden hirdetésnél 20 újkr.

ELŐFIZETÉSI VÉGLEGES FELHIVÁS

„**Színházi Közlöny**“re

vagy egyedül a

„**Szinlap**“ra.

Egy sziniévszak alatt a szinlap és bélyegjegy ez 1 forintnál jóval többbe kerülvén, a Színházi Közlöny kiadásával alóliirt e költséget legelőbb felében meggazdalkodni vélte, a lap a szinlapot is hozván naponként. A részvét a hirlapra oly csekély, hogy újra és véglegesen fölkerem a t. cz. közönséget, sziveskedjék arra előfizetni. Nehogy azonban azokra nézve, kik csupán szinlapot a Közlöny nélkül akarnának hor-

datni, a kényszerítés legkisebb színe is háramolják, folyó hó 20-kaig előfizet-
hetést nyitok csupán szinlapra az e-
gész sziniévszakra 1 frt. 50 krral új
pénzben. s azontúl csak azok követel-
hetnek szinlapot, kik ez összeget előfi-
zették, ez csak némi pótlása levén azon
tömerdek összegnek, mihe a szinlap és
bélyege kerül.

A Színházi Közlöny a szin-
lappal az előfizetőknek ezután is, s
most már vidéki levelezésekkel is ér-
dekesítve kiszolgáltatik.

Havi Mihály,

szinigazgató s a „Kolozsvári Színházi Közlöny“
kiadó szerkesztője.

KAZINCZY FERENCZ

emlékezetére.

Tompa Mihály-tól.*)

Hív és nagy vala.

Kazinczy Ferencz.

Szép nap virradt fel Széphalomra,
A honra szép, nagy nap virradt;
Zendüljön a Sátorhegy orma,
Völgy és lapály víg zaj miatt!
Az őszi lomb sárgán omol bár:
Mulasson itt élet, mosoly!
Rózsát hozzon a vad folyondár,
Mely e mohos sarkóra foly!

Ki nyugszik itt, csendes ligetben? —
A sokaság ösméri jól,
Mely erre néz s tolong lélekben,
A négy folyam tájékitól.
Eljutni oly könnyű ideig!
Az ég e sirhalom felett
Örök fényben derong, világlik...
— Míg a föld vér-nyommal fedett.

Mert érdemére halhatatlan,
De nem várt rá virágos út;
Vérzett pöhös viadalokban, —
Felé ezer hullám toltát.
S míg folyt — sokáig folyt — az élet:
Viszály nem szűnt, hab nem lohadt;
Pazar kézzel hinté a végzet,
Lábához e sárkány-fogat.

A lőrpeség, a bűn, a vaktság,
Agyarkodott, mint ellene;
Szégyenlék őt és megtagadták
Kik egy vérből voltak vele;
S élet, világ mit tőle megvont:
Tán tüzhelyén fölleve lón?
Ült homlokán itt is rideg gond...
— Örök felleg, magas tetőn.

Ki jő s prófétal, bére: vad méz,
Szörköntös és — fejére kő;
De mégis, hogy nem értik, az lész
A gyilkoló, a leverő!!
Itt sem maradt el átka, sérze.
Majd nyomta a börtön fala.
De itt is csak céljának éle,
Mivel ő „hív és nagy vala!”

S vajjon mi, — kik ma ünnepelvén,
Emlékezünk, álmélkodunk —
Buzulásnak szóljunk-e nyelvén,
Zöld mirtuszát tépvén magunk?

Hozzá vigyük mult szenvedésit
A mennybe föl s a föld alá?
Fájlaljuk: hogy fényben nem élt itt?
Mikön ő azt „nem fájlalá!”

Nem, nem Dicső! mi büszkeségünk!
Öröm zendül az ajkakon!
Dicsőséged, melyről beszélünk:
Kint, életet zománczba von!
Hiszen, — mikép zord fellegekben
Küld ujító erőt az ég —:
Átokszerű küzdelmeidben
Ez a nemzet megáldaték.

Volt ugy, hogy ez feledve kábán,
A nyelv, a hon mi szent nevek:
A siető enyészet ágyán,
Lón öntudat-vesztett be eg;
Támadt, így a ki hangosan szólt,
Epesztvén a nép bűnei...
De — mint a szívütés az alvót —
Nem bírta azt felkölteni.

Te megjövél, — szeretve jobban
A hon ügyét mint tenmagad! —
S az alvó tűz gyors lángra lobban,
A lélekzet megint szabad.
Az első bév eszmélet óta,
S hogy fürteid már fedte sűz:
Lelket lopál veszőbe, holtba,
Te új, dicső Prometheus.

Nem állottál a nyelv ügyéhez
Hideg, gyarló kézművesül;
De mint a kit tengése vérez,
S virulatán függ, lelkesül.
Ástál, — sok kincset rom fedett el, —
Sokat teremt szőfemed
S az ó eső, új kellemeikkel
Testvér gyanánt ölekezett.

Ura a dűs, de zord anyagnak,
S az izlésnek nagy mestere!
Hő csókjától a Géniusznak
Lelked költősg kegyet nyere!
Kezében a kőből szobor vált,
Min ült merész kecs és szabály:
A szó bő dalba hangzott át, —
— Nem csak bányász, művész valál!

A szép közös kínés; — érte mentél
Élő és holt népek közé. —
Kisded elmét karodra vettél;
Az álmost szód ösztönözé. —
Lelkednek szent, izzó hevétől:
Érdek, harag széthamvadott...
Kiáltván az oltár kövéről:
Oda gyűjtél lelkest, nagyot!

*) E szerint szerény lapunkban is veszi a t. olvasó a Kazinczy felelti remek-költemények valamennyiét.

És zeng apáink drága nyelve!
 Ingó szellő, zúgó vihar, —
 Mi szép: gyöngéd érzést lehelve,
 S midőn a harc terén rivall!
 Élet — halál, bú — s kedvre megnyor,
 Igéiben bűbáj lakik...
 Behat mint a kétélű fegyver
 Mind a velők oszlásaig!

Zeng, és mi élünk...! annyi villám
 Nem sujtotta le a magyart;
 Velünk az ég kegyelme nyilván...
 Sörlelkeink véd-karja tart!
 Élünk, élünk...! s milliók remélnék...
 Vevén ajkad nyílt jóslatát:
 Melylyel népünk, nagy büszke népek
 Művelt sorába állatád!

Oh Szent! melyért küszködve élél,
 — Sorsán kiontva lelkedet, —
 Ez ünneplés öröm tűzénél:
 Lásd nemzeted, halld nyelvedet!!
 Mi üdvadóbb: az égi pálma,
 Mely ott borítja fürteid?
 Vagy ez a nép, mely itten áll ma?
 Vagy ez a hang, mely istenit?

Igaz valál, — emléked öldöl!
 Haló-földed szent, étkedért;
 Szült sok jelest, nem szülte párod
 Egy század, mig végerő ért;
 Mit mondjunk: jöve hült porodhoz?
 Áldás és fény nagy neveden!
 S a melnyelvén s lelkében hordoz
 Áldás és fény a nemzetén.

Vegyések.

— Ferdinand színházi tag, tisztelettel jelenti, hogy mindennemű társastánczra iskolát nyit, mint: magyar, lengyel, francia, polka, mazurka sat. tánczra, a tanulni óhajtok jelentsék magukat a színháznál.

— Kisfaludy Károly költők hamvait és siremlékét a pesti váci ut melletti temetőből a keresési ut melletti sírkertbe szándékoznak átszállítani.

— Shakespeare fordításaiból az első füzet (hírszerint „Othello” Szász Károly fordítása szerint) jövő januárban fog megjelenni.

— Színészeti fölhívás. Reszler István, jelenleg a temesvári színház első tenoristája, felsőbb engedélyt nyervén magyar dráma-, népszínmű- s opera-társaság szervezésére, működéséit jövő évi busvét másod napján szándéka Pécsen megkezdeni; azért fölhívja a vidéki drámai és operai tagokat, kik társulatához szerződni óhajtanának, hogy akaratuk s föltételeik iránt őt bérmentett levelekben értesítsék.

— A francia „Patrie” a Kazinczy ünnepélyekre ezt jegyzi meg: „Mi becsüljük az oly nemzeteket,

melyek költőiket ekkint ünneplik, és a melyek éppen mivel multjokban büszkélkednek, a jövőre mutatják magukat méltóknak,” és másod ízben: „E hazafias ünnepélyben valamennyi osztály, valamennyi vallás, valamennyi vélemény egyesült, s hogy ily egyetértés legjobban tanuskodik Európa előtt a magyar nemzetiség mellett.”

— A francia császárné példájára a krinolin határozottan meg van szüntetve, és séta s házi öltözékre a gyapjuszövet fogadtatott el. A delnők ruhái ezentúl mind gyapottból lesznek, de nem hosszúk és nem uszályosak többé. Ellenkezőleg oly rövideknek kell lenniök, hogy a lábszár alsó részét valamicskét látni engedjék. (Kol. Köz.)

Érkeztek:

- ^{10/11} Graf Lázár Kálmán, Kéltmentelkéről.
 Zeyl Sándor földbirtokos, Erdőszentgyörgyről.
 Gáman Károly, földbirtokos, Oroszfájáról.
 Brattano György, földbirtokos, Bukurestből.
 Brattano Constantin, kereskedő, Bukurestből.
 Römer Dániel, kereskedő: K. Fejérvárról.
 Römer Lajos, kereskedő, Szebenből.
 Brühl Antal, cs. k. hivatalnok, Szamosújvárról.
 Mierozvinszki Péter, keresk. ügynök, Kassaiból.

Elutaztak:

- ^{10/11} Farkas István, földbirtokos, Dobokára.
 Fodor József, földbirtokos, Aldorre.
 Textoris Mihály, kereskedő, Beszterczére.

MINDENKÉPP.

(9) (1—3)

Alóirt tisztelettel jelenti, hogy porcelán és diszáruraktárát, a nagy-piaczon b. Jósika-házhoz átköltöztette; a hol is a legfinomabb porcelán edényekkel oly egyszerűen van ellátva, hogy minden megrendeléseket azonnal teljesíthet. Különösen bítor ajánlani a legújabb izlésű, sima, színes és aranyos, asztali kávé- és theás terítkeket; ugyszintén dúsvaslasztéku csemege és süteményes tálat és kosarait, gyönyörű virág-medenczeit, toilette és mosdó-terítkeket, számtalan porcelán alakjait és mindennemű ajándéokra alkalmas ezerféle tárgyait.

Különös figyelemreméltók a mostan érkezett bécsi és párisi diszárur. melyek oly dús vázaztékjal és meglepő szépséggel e városban még nem léteztek. A legelegánsabb fa, üveg, bronz és ezüst tárgyak, n. m. varró-eszközök, ridiculek, casettek, dolgozó-kosarak, író mappák és secretairek, úti készletek elegánsul felszerelve. Különösen megtekintendők a legújabb mejtők, karperecek és brochak számtalan mulattató gyerekjátékok. Francia és angol parfümek, kendőcsék és szappanok és még ezerféle meglepő tárgyak egyszerűen elrendezett kiállítása, melynek megszemlélésére a t. cz. női és uri közönséget tisztelettel felhívja

Szenkovics Márton.

(8)

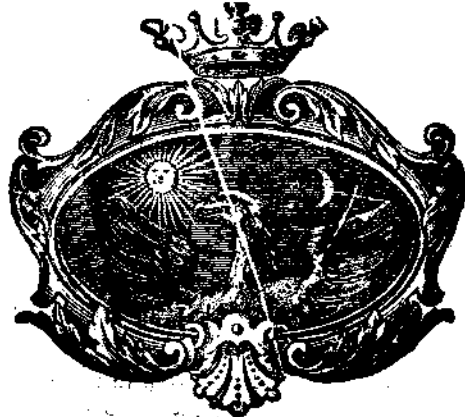
(1—1)

Eladó borok.

Egy horád 1837-beli és három hordó 1854-beli különös jó helyen termelt bór eladó. Értekezhetni iránta b.-tarkasutczában, 60. szám alatti háznál

Tinájdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHALY.

NEUZETI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, vasárnap, november 20-kán, 1859.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszintársaság által adatik:

SZÖKÖTT

KATONA.

Eredeti népszínmű dalokkal 3 szakaszban. Irta Sz. gligeti, zenéjét Szerdahelyi.

I. szakasz: Katona fogdosás. Történik Szent-Miklóson. II. szakasz: Siralomház. Történik Milánóban. III. szakasz: Zrinyi kávéház. Történik Pesten.

S z e m é l y z e t :

Gróf Monti, olasz gróf	Simonyi.	St. Geran, francia	Gerecs.
Camilla, neje	Polákovicsné.	Völgyi, ezredes	Gyulai.
Korpádiné, özvegy kovácsné	Alajosné.	Segéde	Szabó M.
Gergely } fiai	Komáromi.	Roberto, Monti lítkára	Tótfalusi.
Lajos	Bartha.	Róza, társalkodóné	Pataki R.
Julesa, árva, Korpádiné rokona	Sch. Miaka.	1-ső } káplár	Vadász.
Gémési, falujegyzője	Tar.	2-dik } káplár	Felix.
Pista, kovácsinas	Alajos.	Miska, közelegény	Bokor.
Jancsi, szabóinas	Rudolf.	Biztos	Palatkai.
Monti szolgája	x x x	Pinczér	Szilasi.

Vendégek, nők, kártyások, a Zrinyi kávéház korhelyvendégei.

Folinuszné beteg.

Helyek ára : Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altiszti jegy 21 kr.
Karzat 15 kr. osztr. ért.

Kezdeté fél 7 órakor, vége 9-kor.